„Светлината във връзката между Гуру и ученик”

откъс

Свами Сатянанда Сарасвати

В древните писания многократно се акцентира върху факта, че не може да се постигне напредък в духовния живот, без ръководството на Гуру. Погледнато от различни гледни точки, това изглежда логично твърдение. Без помощта на учител, не можем да учим различните науки - история, география, математика, изкуство и архитектура. По същия начин, за духовно знание ние трябва да имаме Гуру.

Много хора твърдят, че Гуру не ни е необходим, тъй като истинския Гуру е вътре в нас. Това е вярно. Но колко от нас могат да потвърдят че го чуват, разбират или следват инструкциите му? Всъщност, ние дори сме склонни да се съмняваме, че той съществува. Нашите ментални концепции са ограничени и груби. Умът ни е вълнение на бурни страсти, желания и амбиции. Сред цялата тази суматоха, как е възможно да чуете гласът на вашия Гуру, който е гласът на тишината? Това е толкова безсмислено, както да се опитвате да водите разговор с човек в стая, където музиката е пусната на пълна мощност. За да може да разберете дори една част от това, което той ви казва, музиката трябва да бъде спряна.

По същия начин, трябва да спрем бурята в умовете си, ако искаме да схванем звукът на тишината, която принадлежи на вътрешния Гуру. Но възможно ли е да направим това, когато ние дори не разбираме моделите на ума? Ние не знаем защо чувстваме омраза, любов, ревност, гняв и страст. Е, как ще ги отстраним и ще спрем страшната врява, която става вътре в нас двайсет и четири часа на ден? Всъщност, колкото повече се опитваме да я спрем, толкова по-силна става тя.

За да спрем този вътрешен смут, ние се нуждаем от Гуру. Той е този, който е овлядял законите, които управляват ума, тялото и духа. Той сам може да ни покаже начина, по който да трансформираме негативните модели на нашия ум, които стоят като препятствие между нас и вътрешния ни Гуру. Той е този, който разкрива вътрешния Гуру като част от нашата индивидуалност.

Той е живия Гуру, който ни води навътре. Той служи като детонатор за взривяването на голямата енергия, която дреме в нас. Когато това се случи и ние вече сме в състояние да се свържем със своята същност, когато пожелаем, чак тогава можем да кажем, че не се нуждаем от Гуру, но не и до този момент.

По всяка вероятност тези, които отхвърлят необходимостта от Гуру, правят това, защото са имали някои премеждия в личния си живот. Въпреки, че човек може да разбере техния скептицизъм в светлината на опита им, човек не може да приеме тяхната тотална негативност по отношение на връзката „гуру-ученик". Просто защото те самите не са имали късмета да изпитат тази връзка положително, това не може да бъде оправдание за абсолютното й отхвърляне. Внимателното проучване на живота и историята на хората, които отричат идеята за Гуру ще покаже, че това е вярно.Това е голяма грешка да се заблуждават хората, поради собствената им несигурност и умствена ограниченост. Ако имате негативно взаимодействие с Гуру, можете да отхвърлите този Гуру и да премахнете влиянието му от живота си. Но със сигурност не може да използвате този опит като универсално осъждане на всички Учители. Същото е и ако брака ви се е провалил да обявявите на света, че всички жени са лоши и че бракът е нещо безсмислено. Това оправдание ли е? Ако този човек е в състояние да убеди останалите, че всички жени са лоши и че бракът е едно бедствие, то той сериозно ще възпрепятства развитието на човечеството.
Бихте ли приели нещо казано, дори и от разумен човек, за универсална истина?
Странно, но често едни и същи хора, които отричат Гуру и обявяват, че връзката „гуру-ученик" не е благоприятна за психичното развитие, в същия момент се стремят да придобият статут на Гуру за самите себе си. Те твърдят, че тяхното знание дава просветление и сила! Как може едно лице, което не е в състояние да изпълни изискванията на ученик да стане Гуру?
За да бъде човек Учител, той трябва да бъде добър ученик. Трябва да премине през трудности, болка, изпитания, обиди и наранявания, с които ученикът се среща. Човек трябва да изкорени егото и да стане скромен като стръкче трева, което се огъва с вятъра. Само тогава цветето може да стане Гуру, но не и по друг начин. Видяхме в миналото, и в последно време, опасностите, които сполетяват онези, които са достигнали gurushiр незабавно и не са водили дисциплинирания живот на ученик. Това се случва само с големите светци, които са просветлени с раждането си и това за тях не е необходимо.